

The Holy See

PAPA FRANJO

REGINA CAELI

*Trg Svetog Petra
Nedjelja, 16. travnja 2023.*

[[Multimedia](#)]

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas, na nedjelju Božjeg milosrđa, Evanđelje nam govori o dva ukazanja uskrslog Isusa učenicima, a posebno Tomi, „nevjernom apostolu“ (usp. *Iv* 20, 24-29).

Toma, zapravo, nije jedini kojem je teško povjerovati, dapače, on u određenoj mjeri predstavlja sve nas. Nije uvijek lako povjerovati, pogotovo kad se, kao u njegovu slučaju, doživi veliko razočaranje. Nakon velikog razočaranja teško je povjerovati. Godinama je išao za Isusom, izlažući se opasnostima i podnoseći svakojake nevolje, ali Učitelj je raspet na križ kao zločinac i nitko ga nije oslobodio, nitko ništa nije poduzeo! Mrtav je i svi su u strahu. Kako i dalje vjerovati? Kako vjerovati u vijest koja kaže da je živ? Sumnja se ugnijezdila u njegovo srce.

Toma, ipak, pokazuje da ima hrabrosti: dok su ostali zatvoreni u dvorani Posljednje večere, on izlazi čime se izlaže opasnosti da ga netko prepozna, prijavi i uhititi. Mogli bismo čak pomisliti da on, svojom hrabrošću, više od ostalih zaslužuje susret s uskrsnim Gospodinom. No, naprotiv, baš zato što se udaljio od ostalih, kad se Isus prvi put ukazuje učenicima na uskrsnu večer, Tome nema i propušta priliku. Udaljio se od zajednice. Kako da se u nju vrati? Samo tako da se zajedno s ostalima vrati tamo, toj obitelji koju je, uplašen i tužan, napustio. Kad je to učinio, kad se vratio, govore mu da je Isus došao, ali njemu je u to teško povjerovati; htio bi vidjeti njegove rane. I Isus

mu udovoljava: osam dana kasnije ponovno se pojavljuje usred svojih učenika i pokazuje mu svoje rane, ruke, noge, te rane koji su dokazi njegove ljubavi, koje su uvijek otvoreni kanali njegova milosrđa.

Zamislimo se nad tim činjenicama. Toma, da bi povjerovao, htio bi izvanredan znak: dotaknuti rane. Isus mu ih pokazuje, ali *na redovan način*, dolazeći pred sve, u zajednici, a ne vani. Kao da time hoće reći: ako me želiš upoznati ne traži daleko, ostani u zajednici, s ostalima; ne odlazi, moli s njima, lomi kruh s njima. To govori i nama. Tamo me možeš naći, tamo ću ti pokazati biljege rana utisnute u moje tijelo, te znakove Ljubavi koja pobjeđuje mržnju, Oprostata koji razoružava osvetu, Života koji pobjeđuje smrt. Tamo ćeš, u zajednici, otkriti moje lice, dok sa svojom braćom i sestrama dijeliš trenutke sumnje i straha, još jače prianjajući uz nju. Bez zajednice teško je pronaći Isusa.

Draga braćo i sestre, poziv upućen Tomi vrijedi i za nas. Gdje ćemo tražiti Uskrslog? U nekom posebnom događaju, u nekom spektakularnom ili upečatljivom vjerskom događaju, samo u svojim osjećajima i emocijama? Ili u zajednici, u Crkvi, prihvaćajući izazov ostajanja u njoj, pa i ako nije savršena? Usprkos svim svojim ograničenjima i padovima, koji su i naša ograničenja i naši padovi, naša Majka Crkva je Tijelo Kristovo; i tu su, u Tijelu Kristovu, još uvijek i zauvijek utisnuti najveći znakovi njegove ljubavi. Zapitajmo se, međutim, jesmo li u ime te ljubavi, u ime Isusovih rana, voljni otvoriti svoje ruke onima koji su ranjeni životom, ne isključujući nikoga iz Božjeg milosrđa, već primajući sve; svakog pojedinog kao brata, kao sestru. Bog prihvaća sve, Bog prihvaća sve.

Neka nam Marija, *Majka milosrđa*, pomogne ljubiti Crkvu i učiniti je gostoljubivim domom za sve.

Nakon Regina Caeli

Želim izraziti svoju blizinu svoj braći i sestrama koji danas, osobito na Istoku, slave Uskrs: predragi, neka Uskrsli Gospodin bude s vama i neka vas ispuni svojim Duhom Svetim! Sretan Uskrs svima!

I nažalost, u oštroj suprotnosti s uskršnjom porukom, ratovi se nastavljaju te i dalje siju smrt na jezive načine. Neka nam srce obuzme žalost zbog tih okrutnosti i molimo za njihove žrtve, moleći Boga da svijet više ne mora doživljavati užas nasilne smrti po čovjekovim rukama, nego divotu života koji On daje i koji obnavlja svojom milošću!

Pratim sa zabrinutošću događaje u Sudanu. Izražavam svoju blizinu sudanskom narodu, već toliko silno kušanom, i pozivam na molitvu da se položi oružje i da prevlada dijalog, kako bi se svi zajedno vratili na put mira i sloge.

Mislim i na našu braću i sestre koji danas slave Uskrs u Rusiji i Ukrajini. Neka im Gospodin bude blizu i pomogne im da se pomire!

Pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike, a posebno molitvene skupine koje njeguju duhovnost Božjeg milosrđa koje su se danas okupile u svetištu Santo Spirito u Sasiji. I, uvjeren da tumačim osjećaje vjernika iz cijeloga svijeta, upućujem zahvalnu misao uspomeni na svetog Ivana Pavla II., o kojem se posljednjih dana iznose uvredljivi i neutemeljeni zaključci.

Pozdravljam skupine koje su došle iz Francuske, Brazila, Španjolske, Poljske, Litve; dječake iz Zavoda Saint-Jean de Passy u Parizu s odgajateljima i članovima obitelji. Pozdravljam vjernike iz Pescare, učenike škole Santa Maria ad Nives iz Genove i mlade iz Marchena kod Brescie.

Pozdravljam vatrogasce iz raznih europskih zemalja koji su se okupili u Rimu na velikom prosvjedu otvorenom za građane. Hvala na vašemu služenju! Reći ću vam jedno: kad molim za vas molim jednu milost: da nemate posla!

Želim svima ugodnu nedjelju. Ne zaboravite, molim vas, moliti za mene. Dobar tek i doviđenja.